

CENY OGŁOSZEN
za wiersz milimetrowy
przed 1 złoty w tek-
ście 50 gr. za tekstem
40 gr. Ogłoszenia tabe-
larne 30 proc. a
swiateczne 25 proc.
drożej. Drobne ogło-
szenia po 10 groszy.
Na zamawiających pra-
cy 5 gr. za wyraz. Naj-
mniej 1 zł.
Konto czekowe PKO
Warszawa 65 070.

EXPRES ZAGŁĘBIA

Prenumerata wy-
nosi miesięcznie
zł. 2.00

Adres administracji:
Piłsudskiego Nr. 6 te-
lefon 4-97, telefon re-
dakcji 6-82, telefon re-
dakcji nocnej i dru-
karni 4-94.

Konto czekowe PKO
Warszawa 65 070.

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego.

Redaktor naczelny i odpowiedzialny: WIKTOR MONSIORSKI

ODDZIAŁY: RADM, Żeromskiego 73, tel. 23; KIELCE, Kibińskiego 10, tel. 507; BĘDZIN, Małachowskiego 24, tel. 5-98; DĄBROWA,
8-go Maja 14, tel. 2-77; ZAWIERCIE, ul. Pańcówskiego 7; CZELADZ, Rynek Nr. 8; GRODZIEC, ulica Kościuszki.

Na tropie tajemniczego postrzelenia Purzyckiego Zamach czy próba samobójstwa?

WARSZAWA, 3. 2. (wł.) Znaleźnien-
ie pod Rembertowem w rowie obok szosy
Kawęczyńskiej głównego świadka do-
wodowego w głośnym procesie „zama-
chowym”, Witolda Purzyckiego,
z rana postrzałową głowy stało
się z przyczyn zrozumiałych sensacją
ostatnich dni.

Oczywiście, jeżeli w polu, opodal o-
siedli ludzkich znajduje się ranego
człowieka, nasuwają się samo przez się
dwa przypuszczenia: albo człowiek ten
jest ofiarą napadu, czy zamachu, albo
usiłował odebrać sobie życie.

Zagadnienie to trwa nierozwiązane
do chwili, kiedy ofiara zamachu cudzo-
go, czy własnego, szczęśliwie uratowa-
na, złoży zeznania, znajdujące nie-
wątpliwie potwierdzenie w danych
obiektywnych, albo też kiedy
ujawnienie sprawców krwawego
czynu

położy kres przypuszczeniom i domy-
słom.

Tak wyglądać musi każdy wypadek
podobny w świetle dochodzenia pier-
wiastkowego, tak też chwilowo wygła-
da i tajemnicze zranienie Purzyckiego.

Przy pierwszym badaniu złożył on
strzępki zeznań, twierdząc, że
padł ofiarą zamachu

ze strony jakichś dwu osobników, któ-
rzy podawali się za agentów policyj-
nych.

Nie poddając w wątpliwość zeznań
tych, stwierdzić jednak należy, że skła-
dał je człowiek nietylko ranny, ale
jednocześnie i chory poważnie, jak tego
dowodziła temperatura, wynosząca po-
nad 38 stopni.

Dochodzenie więc obecne idzie
w dwu kierunkach:

usiłowania zabójstwa i samobójstwa,
przeważa jednak teza, że zgodnie z ze-
znaniami Purzyckiego padł on ofiarą
zamachu.

Rodzaj ran i kierunek kul bynaj-
mniej nie przeczy temu. Według słów
Purzyckiego w chwili strzału podbił on
rękę strzelającego, wobec czego kula
zmieniła kierunek i nie przebiła czasz-
ki, lecz zeslizgnęła się po niej,
zadając ranę powierzchowną.

Była to druga kula, od pierwszej bo-
wiem udało się Purzyckiemu uchylić
złotnie.

Taki wynik strzałów tłumaczy się
jeszcze i tem, że dane one były
z rewolwera bebenkowego małego
kalibru,

z t. zw. „piątki”, a jak wiadomo, rewol-
wery takie bardzo słabo biją, zwa-
szcza przy użyciu, jak w danym wypad-
ku, kul ołowianych niepancernych.

Jednocześnie dochodzenie rozwiało
legendę o bytności Purzyckiego, bezpo-
średnio przed zranieniem, w restaura-
cji w Rembertowie. Miało być to wska-
zówka co do

jego zamiarów samobójczych,
ale nią przestało być, bowiem, jak usta-
lono ponad wszelką wątpliwość, Purzy-
cki do owej restauracji nie wstępował.

Podejrzenie zamachu nabiera jeszcze
więcej cech pewności, jeśli się zważy,
że Purzycki, wedle jego zeznań, otrzy-
mywał przed procesem i podczas jego
trwania niejednokrotnie

ostrzeżenia, grożące poważnymi kon-
sekwencjami
za jego zeznania.

Sumując wyniki dotychczasowe,
stwierdzić należy, że nie wykluczając
możliwości zamachu, nie należy się
żar dochodzenia przechylać w spo-
sób dość zdecydowany
na stronę zamachu zbrodniczego

Ostatecznie to ustali śledztwo, pro-
wadzone energicznie przy użyciu cało-
go aparatu śledczego. Kierują nim pp.:
podprokurator Grabowski, sędzia śled-
czy na powiat warszawski, Zand, na-
czelnik warszawskiego urzędu śledcze-
go podinsp. Sitkowski i naczelnik ta-
kiegoż urzędu na powiat warszawski,
komisarz Bula.

Proces o zajęcia uliczne w stolicy w dniu 14 września ub. r. Purzycki w charakterze świadka.

WARSZAWA, 3. 2. (wł.) Proces
w sprawie zajęć ulicznych w dniu
14 września r. ub. rozocznie się
jutro w sądzie okręgowym w War-
szawie.

Przewodniczyć będzie prezes
Neuman, oskarżać prokurator Kaw-
czak. Na ławie oskarżonych zasię-
da b. poseł Dziegielewski, poseł
Chodyński, redaktor „Chłopskiej
Prawdy” p. Synowiecki, była po-
słanka Budzińska - Tylicka oraz
członkowie milicji PPS pp. Szul-

man, Kusiak, Rogóski, Bryliński i
Rzyskiewicz.

Przesłuchanych będzie stu świad-
ków. Jednym z głównych świadków
oskarżenia jest Purzycki, który bę-
dzie przesłuchany w terminie póź-
niejszym, niż przewidziano.

W stanie Purzyckiego nastąpiła
znacząca poprawa i należy przypu-
ścić, że będzie mógł stawić się w
sądzie w czasie przewidzianym.
Proces potrwa około dwóch ty-
godni.

Straszliwe trzęsienie ziemi w Nowej Zelandji. Miasto Napier w gruzach.

AUCKLAN, 3. 2. Zachodnie wybrze-
że Nowej Zelandji nawiedziło dziś w
godzinach rannych trzęsienie ziemi o
niezwykłej sile.

Przez dwie godziny ponawiały się
wciąż wstrząsy podziemne, coraz to
gwałtowniejsze.

Miasto Napier uległo zupełnemu
zniszczeniu. Wszystkie murowane bu-
dynki zawaliły się, grzebiąc pod zwa-
liskami mieszkańców.

Olbrzymie rezerwuary nafty, znaj-
dujące się w Napier, płoną.

Z portu wszystkie okręty odpłyne-

ły na pełne morze, by nie raznąć szwa-
ku wskutek następnego wstrząsów po-
ziemnych w urządzeniach portowych.

Dotychczas z powodu zupełnej izo-
lacji miasta Napier, ogarniętego z
wszech stron płomieniami, nie można
oznaczyć liczby ofiar w ludziach.

MELBOURNE, 3. 2. Wedle nadesz-
łych tu wiadomości, miasto Napier
jest zupełnie zniszczone. Wszystkie
domy w mieście runęły.

Okręt wojenny „Weronika” donosił
depeszą iskrową, że liczba ofiar w lu-
dziach jest olbrzymia.

Nadchodzą wiadomości, że również
inne miasta Nowej Zelandji uległy
katastrofie.

Lotnik niemiecki stanie przed sądem.

WARSZAWA, 3. 2. (wł.) Docho-
dzenie w sprawie wylądowania nie-
mieckiego lotnika Gruzego w Wolsz-
tynie zostało zakończone. Akt os-
karżenia zarzuca lotnikowi niemie-
ckiemu bezprawne przekroczenie
granicy polskiej, naruszenie dekre-
tu prezydenta Rzplitej o prawie

lotniczym, oraz niestosowanie się do
obowiązkowego rejestrowania samo-
lotów, przelatujących przez Polskę.
Wyniki dochodzenia przekazano są-
dowi powiatowemu w Wolsztynie,
gdzie zostanie wytoczony proces p.
Gruzemu.

Awantury obwiepolaków wileńskich.

WILNO, 3. 2. (wł.) Dzisiaj w
godzinach popołudniowych na dzie-
dzińcu uniwersytetu Stefana Batore-
go, na t. zw. podwórzu Skargi, mło-
dzież wszechpolska urządziła wiec
protestacyjny w sprawie Brześcia.

Rezolucja zgłoszona przez mło-
dzież wszechpolską nie przeszła, ze
względu na liczny udział w wiecu
młodzieży ugrupowań prorząd-
owych. W następstwie tego wynikał
bójka między uczestnikami zgroma-
dzenia. Z dziedzińca młodzież wszech-

polska udała się pochodem, wzo-
sząc okrzyki antyrządowe. Na ulicy
pochód został rozwiązany.

SPISEK ANTYRZĄDOWY W LIZBONIE.

LIZBONA, 3. 2. (wł.) Wykryto
tutaj nowy spiszek antyrządowy. A-
resztowano szereg osób, między in-
nymi wielu wojskowych. Władze na-
trafiły na wielki skład broni i bomb.

AKADEMICY W JACZEJCE KOMUNISTYCZNEJ.

KROKOW, 3. 2. (wł.) W zwią-
ku z wykryciem jaczejki komunisty-
cznej przeprowadzone dzisiaj nowe
aresztowania w Krakowie. Wśród
aresztowanych znajduje się czte-
rech akademików uniwersytetu Ja-
giellońskiego.

GRYPA W PARLAMENCIE GRECKIM.

ATENY, 3. 2. (wł.) Parlament
grecki przerwał prace, z powodu sz-
tnej się wśród parlamentarzystów
grypy.

ARESztOWANIE 350 CZŁONKÓW ZJAZDU PPS LEWICY W ŁÓDZI

Zjazd o charakterze zdrady stanu. — Emisarjusze bolszewicy.

ŁÓDŹ, 3. 2. W dniach 1 i 2 lutego odbywały się w Łodzi obrady zjazdu PPS. lewicy w lokalu przy ul. Tuszyńskiego. Władze, które posiadały dane, iż zjazd będzie się odbywał przy drzwiach zamkniętych i nosić będzie charakter antypaństwowy, zażyczyły inwigilację. W zjeździe brało udział ogółem 350 osób, delegatów z całej Polski, wśród których znajdowali się również Ukraińcy, Białorusi i Niemcy.

W pierwszym dniu obrady dotychczasowej natury organizacyjnej, przyciemniono zgłoszono podobno wniosek, domagający się zalegalizowania partii w tych okręgach, gdzie dotychczas działalność jej jest nielegalna.

W drugim dniu uchwalono cały szereg wniosków antypaństwowych i antyrządowych.

Około g. 2 popoł. policja wkroczyła na salę obrad i dokonała aresztowania. Aresztowano wszystkich uczestników zjazdu w ilości 350 osób, wśród których znajdowało się również dwu emisariuszy bolszewickich.

Jak nas informują, w czasie rewizji ujawniono szereg niezwykle kompromitujących i obciążających materiałów, które dowodzą, że zjazd PPS. lewicy w Łodzi nosił charakter zdrady stanu.

Wszystkich aresztowanych przewieziono samochodem do urzędu śledczego, gdzie do chwili nadawania tej wiadomości, odbywa się przesłuchiwanie.

SZEŚĆ LAT WIEZIENIA W KOJCU NA STRYCHU W POZNANIU.

POZNAŃ, 3. 2. Znana w Poznaniu rodzina Malolepszych, właścicieli fabryki obuwia przy Tamie Garbarskiej 26-28, więziła przez dłuższy czas Michała Malolepszego, z zawodu stolarza. Na podstawie uzyskanych wiadomości o więzieniu przez rodzinę Michała M., który jest upośledzony umysłowo, władze dokonały energicznej rewizji. Obraz jaki przedstawił się przybyłym, wywarł głębokie wrażenie.

Na małym strychu, dokąd przybyli czolgąc się musieli na czworakach, w kojcu drewnianym pod samym sufitem leżał nieszczęśliwy Michał M. Od sześciu lat więziła go rodzina w tej norze, pozbawionej światła i ciepła i przeważnie był on zamknięty na kłódkę. Ofiara była bez bielizny i ubrania i przykrywała się jedynie zniszczonym płaszczem. W czasie zimy nieszczęśliwy przechodził istne katusze. Jak stwierdzono więźnia morzono również głodem, a jedynie litosiwi czeladnicy fabryki zanosili mu od czasu do czasu chleb i wodę. Najbardziej nieładną dla Michała Malolepszego była żona Franciszka Malolepszego, która zakazała wszystkim surowo udzielać uwieczonemu pożywienia. Okazało się, że nieładną tą kobietą częstokroć więziła własnego męża, zamkając go wraz z Michałem Malolepszym w kojcu. Ofiarę ludzkiego zdzierzenia przewieziono do przytułku.

Dalsze dochodzenia prowadzi policja.

WYBUCH KOTŁA W ŚLUSARNI W ŁÓDZI.

ŁÓDŹ, 3. 2. Przy ul. Nawrot 93 w zakładzie ślusarsko-wulkanizacyjnym Alfonsa Czerwińskiego nastąpił ubiegłej nocy wybuch kotła. Dwaj pomocnicy ślusarscy, Adam Filipiak i Kazimierz Kozubowski napalili w nocy pod kotłem, poczem, zamiast piinować kotła, położyli się spać.

W godzinę później nastąpił wybuch, który zdemolował urządzenie zakładu, obu zaś pomocników ślusarskich ciężko poranił tak że muszą ich odwieźć do szpitala.

Hurtownia pomników i centrala natchnień.

Nowe dowcipy Warszawy, które nas nastroją poważnie.

Przed kilku dniami „Pi. Kurjer Codzienny” zamieścił artykuł, który — zinnamem naszym — powinien był odbić się głośnym echem w całej prasie polskiej. Przemilczano go jednak ze względu na... pochodzenie. Artykuł ten powtarzamy za pominięciem pismem bez zmian, sądząc, że zainteresuje on szerokie masy naszych czytelników.

Już przyzwyczailiśmy się do rozmaitych mniej, lub więcej zabawnych kawałów i pomysłów, jakimi Warszawa raczy dosyć często, nie złego nie przeczuwającą prowincję. Są to w gruncie rzeczy mniej lub więcej wyrażone ataki na kieszeń obywatela w tym celu, ażeby kilkuset czy kilka tysięcy obywateli warszawskich nie potrzebowali sobie niczego odmawiać. Począwszy od filantropji, a skończywszy — na obsianiu Polski pomnikami, wszystko to należy do kategorii tego specyficznego warszawskiego przemysłu, który już nabral taniej sławy, jak owe w stolicy Francji wyrobione „artykuły paryskie”.

Po tym krótkim wstępie odrazu do rzeczy.

W listopadzie zeszłego roku obchodziliśmy dziesięciolecie odparcia najazdu bolszewickiego na Polskę. W Warszawie powstał oczywiście komitet, który ujął w swoje ręce propagandę i organizację tej uroczystości na obszarze całej Polski. Bez wątpienia jest to słuszne i potrzebne.

Zbyt ni zapał w tym kierunku może jednak doprowadzić do rezultatów poczwarnych i śmiesznych. Taki zapał objawił komitet w kierunku fundowania we wszystkich gminach całej Polski pomników z racji tej rocznicy. W tym celu wydał cyrkularz do wszystkich gmin całego państwa, w którym zaapelował do ich lojalności wobec Polski, wzywając je, ażeby na dowód tej lojalności oraz radości z powodu obchodu tej rocznicy postawiły sobie pomniki.

Ostatecznie wszystko to ładnie. Pomnik nawet w małej wiosce, chociaż otoczony niskimi chatkami i gnojówkami, może robić dobre wrażenie. Ale tu dopiero wychodzi cała groteskowość projektu: oto wszystkie pomniki miały być jednakowe, jak Polska długa i szeroka, od Cieszyna po Turmonty, od Zaleszczyk po Karwie, w każdej wiosce miała się znajdować wmurowana w obelisk ta sama płaskorzeźba w formie tarczy o średnicy 27 cm. i cenie 80 zł. i ta sama tablica rozmiarów 14 x 27 za cenę 60 zł., na której wszystkie wędrowce po całej Rzplitej mieli wyczytać ten sam napis: „Roku 1930 Pierwszemu Marszałkowi Polski, Józefowi Piłsudskiemu. Budowniczym Polski Odrodzonej w Dziesiątą Rocznicę Wyzwolenia Ojczyzny od najazdu bolszewickiego”.

Nie koniec tego piekielnego planu.

Niezależnie od gmin wiejskich zaofiarowano (czytaj: narzucono) serjowe popiersia, słabrykowane w wytwórni warszawskiej miastem powiatowym, już znacznie droższe. „Cena popiersia złotych 10.000, loco stacja Warszawa z opakowaniem. Termin wykonania w ciągu dwóch miesięcy”.

Ażeby jeszcze wywrzeć „delikatny” nacisk na poszczególne gminy w kierunku zamawiania tych wyrobów, zaopatrzone cyrkularze w następujący dopisek: „Ponieważ w krótkim czasie będzie wręczony panu marszałkowi album z wykazem tych osób i instytucji, które ufundowały u siebie płaskorzeźby pana marszałka z brązu, oraz z wykazem gmin, które zdecydowały się w podanej przez nas formie wystawić panu marszałkowi pomniki, prosimy o rychłe nadesłanie zamówień”.

Czy można sobie wyobrazić coś ohydniejszego, jak takie zalanie całej Polski serjowymi fabrykatami? Nie trzeba chyba długo i szeroko tłumaczyć, że słuszną i pożądaną jest rzeczą produkować całymi serjami dla szerokich warstw ludności łóżka, wanny, umywalnie, maszyny do szycia, gramofony, wszelkie przedmioty użytkowe... Można zrozumieć też ważność i wartość reprodukcyjną masowych dzieł sztuki, przeznaczonych dla jej popularyzacji. Ale masowe wytwarzanie pomników, to już przypomina warsztaty kamieniarskie, produkujące jednakowe nagrobki z jednakowymi napisami i miejscem do szybkiego wyrzeźbienia nazwiska nowego nieboszczyka. Przypomina to też owe fabryki, wyrabiające miliony sztuk jednakowych wieńców metalowych, taniach, higienicznych, trudno zmywalnych przez deszcz i trwałych...

Poco wobec tego ogłaszać konkursy na pomniki? Czy nie lepiej podobnie, jak się stało z pomnikami marsz. Piłsudskiego, założyć w Warszawie wytwórnię Mickiewiczów, Kościuszków, Słowackich, Fredrów i księży Skorupków dla całego kraju z opakowaniem loco Warszawa, z rozłożeniem na raty.

Widzimy, że kwestje artystyczne, nad którymi ludzie sobie nieraz łamią głowy, można tak łatwo, tak dobrodusznie załatwić... Wprawdzie ktośby zarzucił, że znikłyby w ten sposób talenty artystyczne, że tak obecnie rozwijany regionalizm nie szczególnieby się przy tem czuł, ale dobrzeby się czuli za to niektórzy panowie, eskontujący w Warszawie efekt finansowy swoich pomysłów.

Organizacyjne i finansowe podstawy budownictwa mieszkaniowego.

Namocy przepisów ustawy o rozbudowie miast utworzony został t. zw. państwowy fundusz budowlany, na który składają się dotacje skarbowe i kwoty, uzyskane ze sprzedaży listów zastawnych i obligacji budowlanych banku gospodarstwa krajowego, oraz wpływy z państwowego funduszu rozbudowy miast Funduszu ten składa się z wpływów z podatków od lokali i placów.

Funduszami temi rozporządza bank gospodarstwa krajowego.

Bank gospodarstwa krajowego od roku 1924 do 1931, czyli przez 6 lat wydał na cele budownictwa 12.315 pożyczek na 451 milionów złotych. W tej sumie 408 milionów pochodziło z funduszu państwowego (skarbowego), a reszta z własnych.

Wybudowano za nie 141.743 izb.

Spółdzielnie budowlane i mieszkaniowe otrzymały z tych sum 1.355 pożyczek na kwotę 184 miliony złotych.

400-lecie cechu piekarzy w Warszawie

W ub. niedzielę odbyły się uroczystości jubileuszowe z okazji 400-lecia istnienia cechu piekarzy. Uczestnicy uroczystości w liczbie około 1000 osób zebrały się rano w Dolinie Szwajcarskiej, skąd udali się pochodem do katedry, gdzie uroczyste nabożeństwo odprawił ks. biskup Szlagowski. Po nabożeństwie odbyło się poświęcenie nowego standardu cechowego. Rodzicami chrzestnymi byli: woj. Jaroszewicz i pani Morawska, prez. miasta Słomiński i pani Wentowa. Następnie udano się na rynek Starego Miasta, a stamtąd do grobu Nieznanego Żołnierza, gdzie złożone brązowy liść wawrzynu. Z placu Marszałka pochod udął się na zamek. Tam złożono symboliczny bochenek chleba dla pana prezydenta Rzeczypospolitej, wag: 15 kilo z orłem.

O godz. 13-ej w sali rady miejskiej odbyła się akademja, na którą przybył m. in. minister spraw wewnętrznych Składkowski, wice-minister Dolezal, ks. biskup Szlagowski, przedstawiciele sejmu i senatu oraz licznie zebrani goście. Akadanię zagaił starszy cechu Moraw-

skich, czyli tylko 40.85 proc. ogólnie wydanej sumy. Natomiast prywatne pożyczki wynosiły około 34 pr.

Zaznaczyć trzeba, że według danych z państwowej rady spółdzielczej, istnieje w Polsce spółdzielni mieszkaniowych i budowlano-mieszkaniowych ogółem 839, lecz tylko 198 spółdzielni należy do związków rewizyjnych, czyli podlega kontroli społecznej. Te tylko więc mogą posiadać istotnie charakter spółdzielczy.

W związku spółdzielni spożywców, w inspektoracie mieszkaniowym zrzeszonych jest 63 spółdzielnie, które własnymi funduszami w sumie 17 milionów złotych wybudowały 12.511 izb mieszkalnych, kosztem 66 milionów złotych.

Ze względów na ścisłą koordynację wysiłków spółdzielczości mieszkaniowo-budowlanej wylania się obecnie najpilniejsza potrzeba stworzenia jednolitego związku tych spółdzielni.

ski, wznosząc okrzyk na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej. Następnie przemawiał sen. Wiechowicz, kończąc swe przemówienie okrzykiem na cześć prezydenta Rzeczypospolitej i pana marszałka Piłsudskiego. Orkiestra odegrała hymn narodowy, poczem zabrał głos minister Składkowski, podkreślając znaczenie organizacji rzemiosła piekarskiego i życząc owocnej pracy dla dobra państwa. Przemawiali jeszcze prezydent m. Słomiński, sen. Rogowicz i inni.

Po odczytaniu aktu ufundowania szkoły dokształcającej w Warszawie, nastąpiła część muzyczno-wokalna.

Swędzenie ciała oraz wszelkiego rodzaju wyrzuty skórne usuwa
KREM LAIN-AGE
z kognikiem
jest to idealny niskodowidy kosmetyk, usuwający wady naskórka tak u dorosłych, jak i u dzieci
R. M. Spr. Wewn. Nr. 3534.

KRONIKA.

KALENDARZYK.

Dziś: Ansg. i Audr.
Jutro: Anaty B. M.
W sobót słońca: 7.17
Zachód słońca: 16.21

RADIO

WARSZAWA.

Sroda, 4 lutego.

11.00. Przegląd prasy kraj. P. A. T.
11.30. Sygnał czasu z Warsz. 12.10. Muzyka z płyt gramof. 13.10. Kom. meteor. 13.40. Kom. gospod. 15.35. Kom. harcer. skł. 15.50. Radjokronika. 16.10. Kwadrans dla najmłodszych. 16.40. Muzyka z płyt gramof. 17.15. Odczyt z Lwowa. 17.45. Koncert popul. 18.30. Rozmaitości. 19.10. Skrzynka pocztowa rola. 19.25. Muzyka z płyt gramof. 19.35. Program na dz. nast. 19.40. Pras. dzien. radj. 19.55. Muzyka z płyt gramof. 20.00. Wśród książek. 20.15. Feljeton p. t. Czarne i czerwone. 20.30. Tr. ze Lwowa „Ver Sacrum”. W przerwie repertuar Warsz. Teatru Miejskiego. 22.20. Feljeton p. t. No sorożec starunski. 22.50. Kom. meteor. ponoc. sport. 23.00. Muzyka tan. z dan. cingu „Oaza”.

KATOWICE.

Sroda, 4 lutego.

11.00. Przegląd prasy kraj. P. A. T.
11.30. Sygnał czasu z Warsz. 12.10. Muzyka z płyt gramof. 13.10. Kom. meteor. z Warsz. 15.00. Kom. gospod. z Warsz. 15.20. Kom. Polsk. zw. Zr. Gosp. Woj. Sl. oraz kom. T. P. 15.35. Intermezzo muzyczne. 15.50. Radjokronika z Warsz. 16.15. Tr. z Warsz. Kwadrans dla najmłodszych. 16.30. Koncert z płyt gramof. 17.15. Odczyt z Lwowa. 17.45. Koncert popul. z Warsz. 18.45. Codz. odcinek powieści. 19.00. Rozmaitości. 19.15. Jak zwiedzać muzeum. 19.40. Pras. dziennik radj. z Warsz. 20.00. Przegląd najnowszych wydawnictw z Warsz. 20.15. Feljeton z Warsz. 20.30. Pogadanka muz. ze Lwowa. 20.45. Ver Sacrum ze Lwowa. 22.20. Feljeton z Warsz. 22.50. Kom. meteor. z Warsz. program na dz. nast. 23.00. Skrzynka pocztowa w jęz. franc.

TEATR MIEJSKI W SOSNOWCU.

W czwartek, po cenach popularnych „BECZKI ZŁOTA”

znakomita farsa w 3 aktach z pp.: Niczewska i Relskim w rolach głównych.

W środę, teatr miejski wystąpi gościnnie w Dąbrowie, w sali kina „Komet”. Afisz zapowiada pełną humoru farsę w 3 aktach „BECZKI ZŁOTA”

Początek o godz. 8.15 wiecz.

W piątek, na „Saturnie”, w sali klubu wystawiona zostanie niezwykle dowcipna farsa „JEJ CHŁOPCZYK”

która przez szereg wieczorów wypełniała salę teatru miejskiego w Sosnowcu. Początek o godz. 7.30 wiecz.

Ogólna.

WALNY ZJAZD ZWIĄZKU TEATRÓW LUDOWYCH.

W dniu 15 b. m. odbędzie się w Warszawie w lokalu przy ul. Wareckiej Nr. 11-a. (dom spółdzielczości im. Stefczyka) siódmy walny zjazd związku teatrów ludowych. Początek zjazdu o godz. 9 rano.

Porządek obrad obejmuje następujące sprawy: 1. Zagajenie i wybór prezydium zjazdu. 2. Powitanie władz państwowych, organów i osób współpracujących. 3. Odczytanie protokołu z ostatniego zgromadzenia walnego. 4. Utworzenie komisji zjazdowych: a) komisji matki, b) komisji statutowo-organizacyjnej. 5. Referat p. t. Artystyczna uroda wiejskiej muzyki z ilustracjami w wykonaniu oryginalnej kapeli weselej z Krakowskiego — (referenci: J. Cierniak, T. Mayzner i W. Łyszkowski). 6. Sprawozdanie zarządu za ostatni okres pracy: rzeczowe, finansowe, komisji rewizyjnej i dyskusja nad sprawozdaniem. 7. Program pracy i budżet. 8. Sprawozdanie komisji statutowo-organizacyjnej w przedmiocie zmian statutu związku. 9. Wybór trzeciej części członków zarządu związku. 10. Luźno-wnioski. 11. Zakończenie.

Po zakończeniu obrad wszyscy uczestnicy będą mogli wziąć udział w wieczornym, organizowanej przez zarząd zjazdu.

Działalność związku teatrów ludowych, prowadzona konsekwentnie i celowo, aczkolwiek bez rozgłosu, od lat kilkunastu zyskała sobie wysokie uznanie czynników rządowych i sfer społecznych literacko-artystycznych. Zjazd tegoroczny zapowiada się ciekawie ze względu na szereg zasadniczych spraw, stanowiących program tego obrad. Spośród nich jest liczny udział w zjeździe członków i przyjaciół tej pożytecznej organizacji.

ś. † p.

WŁADYSŁAW JAKUBCZYK

lat 46

długoletni pracownik „Huldczyńskiego” w Sosnowcu
po długich i ciężkich cierpieniach zmarł d. 3 lutego r. b.

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby przy ul. Grochowej nr. 4 nastąpi dnia 5-go b. m. o godzinie 3-ciej popoł., do kościoła parafjalnego w Pogoni, poczem odprowadzenie zwłok na cmentarz Pogoniński.

Na smutny ten obrzęd zapraszają krewnych przyjaciół i znajomych pozostali w głębokim smutku

Matka, żona z dziećmi, brania i rodzina

Pomóżmy towarzystwu dobroczynności w Sosnowcu nakarmić głodnych.

Artykuły żywnościowe tanceria, widowiska, bale, zabawy — słowem dla przeciętnego obserwatora pozory dobrobytu i bez troski.

Niestety — to tylko pozory. Tysiące bezrobotnych, którzy wyczerpali zasilki z funduszy bezrobocia znajdują się w oplakanym położeniu.

Widmo głodu staje bezlitośnie przed tymi parjasami życia współczesnego. Nie można obojętnie przechodzić do porządku nad tym faktem.

Sekcja pomocy głodnym przy chrześcijańskim towarzystwie dobroczynności w Sosnowcu od 12-go stycznia r. b.

wydaje obiady po cenie 5 groszy, składające się z pożywej zupy i jednej czwartej kila chleba.

Niech każdy syty zajrzy do kuchni przy ul. Zygmunta nr. 7 i naocznie przekona się jak bardzo konieczną jest ta akcja.

Towarzystwo dobroczynności prowadzi obecnie kuchnię na kredyt, z wiara, że społeczeństwo nie pozostanie głuche na apel i wydatnie zasilą kasę w której na razie jest 2.500 zł. długu.

Niech nikt nie odmówi swych datków i pomoże bliźniemu w ciężkiej sytuacji!

Trzydniowy kurs świetlicowy w Sosnowcu.

Wydział oświaty pozaszkolnej sejmiku będzińskiego urządził w czasie małych wakacji trzydniowy kurs świetlicowy dla nauczycieli pow. będzińskiego.

Kurs odbył się w budynku seminarjum męskiego w Sosnowcu i rozpoczął się w sobotę uroczystym otwarcie, w którym wziął udział wizytator ministerjum oświaty p.

Konewka, wizytator kuratorium szkolnego z Krakowa p. Styrylski, inspektorzy Luchowicz, Fryszak, Bałaziński, członek komisji sejmikowej dyr. Wł. Mazur, referent wydziału oświaty p. Chmielewski. 2 wykładów oraz 40 słuchaczy.

Przeszkolenie świetlicowe miało na celu zapoznanie nauczycielstwa z pracami w świetlicach wiejskich.

Tragiczny wypadek na stacji w Zawierciu.

Żołnierz pod kołami pociągu.

Onegdaj o godz. 6.20 wieczorem stacja w Zawierciu była widowiskiem mrożącego krew w żyłach wypadku. W chwili gdy przez stację przebiegał w pełnym biegu w stronę Częstochowy pociąg towarowy, usiłował wskoczyć do wagonu wracający z urlopu żołnierz 27 p. p. w Częstochowie, Edmund Blasikiewicz.

Ryzykowny skok pociągnął za so-

bą oplakane następstwa. Blasikiewicz poślizgnąwszy się na stopniach budki hamulcowej, wpadł pod koła wagonów, które dosłownie pokrajały go na 3 części, wyrzucając daleko odciętą głowę. Blasikiewicz odbywający służbę wojskową w Częstochowie osierocił żonę i dziecko. Zwłoki przeniesiono do kostnicy w szpitalu kasy chorych.

Zabójstwo i samobójstwo na tle zawiedzionej miłości pod Łazami.

O względy mieszkanki wsi Kuźnica gm. Rokitno Szlacheckie, 17-letniej Anny Kisielewskiej, ubiegał się oddawna mieszkaniec tejże wsi, 25-letni Jan Supernak. Starania jego stale spotykały się ze zdecydowanym sprzeciwem Kisielewskiej. W międzyczasie, jak zwykle Supernak odwiedził Kisielewską, w mieszkaniu jej rodziców, ponawiając znowu swe nalegania, na które Kisielewska w dalszym ciągu pozostała nieczuła.

W pewnym momencie zdenerwowany Supernak wy dobywszy z kieszeni rewolwer celnym strzałem po-

łożył trupem Kisielewską i zanim obecni mogli się zorientować zbiegł.

Zawiadomiony o zajęciu posterunku policji w Wysokiej wszczął na tychmiast poszukiwania i po krótkim czasie dowiedział się, że zabójca ukrył się u swej zameżnej siostry Rozalji Bryła, zam. w sąsiedniej wsi Poręba. Wydelegowani policjanci, podchodząc pod dom Bryłów usłyszeli strzał. Po wejściu do domu za stano konającego Supernaka, który zobaczywszy przez okno nadchodzącą policję, celnym wystrzałem w głowę pozbawił się życia.

PODZIĘKOWANIE.

JW Panu Doktorowi Kosbowiczowi, Dyktorowi Szpitala Powiatowego w Będzinie, za wyleczenie żony i troskliwą opiekę podczas jej choroby, składa serdeczne „Bóg Zapłać”.

W. NIKODEM z Grodzca.

B-cia J i St RZADKOWSCY

w Dąbrowie, ul. Łukaszyńskiego 16

TEL. Nr 303.

Wykonują instalacje i repara je wodociągów, kanalizacji domowej i centralnego ogrzewania szybko i tanio.

Z Kielce.

KURSY SIÓSTR POGOTOWIA SANITARNEGO POLSKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA W KIELCACH.

Zarząd oddziału P. C. K. w Kielcach przypomina, iż w pierwszych dniach marca zostanie otwarty III kurs sióstr pogotowia sanitarnego P. C. K. — Kurs ma na celu wyszkolenie kobiet, przewidzianych na stanowiska pomocnicze pielęgniarские w razie nagłych potrzeb kraju.

Kandydatki na powyższy kurs winny złożyć podanie w terminie do dnia 20 lutego b. r. do zarządu oddziału o przyjęcie na kurs oraz dołączyć następujące dokumenty:

1. Świadectwo ukończenia co najmniej całkowitej szkoły powszechnej. Pierwszeństwo mają kandydatki ze świadectwem ukończenia 6 klas szkoły średniej lub z maturą, jak również kandydatki z cenzusem wyższym, posiadające prócz tego świadectwo ukończenia kursu przysposobienia wojskowego.

2. Dowód obywatelstwa polskiego.

3. Referencje 2-ech wiarogodnych osób.

4. Dwie fotografie podpisane przez kandydatkę (format jak do dowodu osob.)

5. Krótki, własnoręcznie napisany życiorys i podpisany przez kandydatkę.

6. Świadectwo lekarskie, że stan zdrowia kandydatki pozwala jej na pełnię obowiązków siostry - pielęgniarki, że nie posiada ona wad fizycznych i że ani ona sama, ani jej otoczenie nie jest dotknięte żadną chorobą zaraźliwą.

Wiek kandydatek nie może być niższy niż 18 lat i wyższy niż 40.

Wykłady będą się odbywać w godzinach wieczorowych.

Przyjmuje podania oraz udziela bliższych danych o kursie Biuro P. C. K., Kielce, ul. H. Sienkiewicza Nr. 39—II p.

(k) Przypomnienie. Komitet balu maskowego P. C. K. przypomina o przygotowaniu się na dzień 14 b. m. tradycyjnym balu maskowym, na który komitet przygotowuje szereg miłych niespodzianek.

Po zaproszenia należy zgłaszać się do biura P. C. K. (ul. H. Sienkiewicza Nr. 39, II piętro — lewa oficyna) w godzinach od 11 do 15.

(k) Zaniewolona na ulicy. Onegdaj w godzinach przedpołudniowych, służący p. Weiberta, Kilińskiego, Kazimiera Brzozowska, przechodząc ulicą Kilińskiego upadła na jezdnię tracąc przytomność.

Natychmiastowej pomocy udzielił nieszczęśliwej dr. Burski i polecił przewieźć ją na kurację do szpitala kasy chorych.

Z Sosnowca

(s) Komenda powiatu zw. strzeleckiego mieści się przy ul. Targowej (Szkolna). Lokal czynny jest w środy i soboty od godz. 19-tej.

(s) Tragiczna śmierć górnika. Wskutek oberwania się węgla na dole kopalni hr. Renard w Sosnowcu, został przysypany robotnik Jan Kurek, zam. przy ul. Robotniczej 22, który po przewiezieniu do szpitala zmarł.

(s) Kradzieże. Tadeuszowi Gruszczyńskiemu, zam. przy ul. Milej 4, skradziono ze strychu bieliznę, wart. 800 zł.

Z mieszkania Natana Tenenbauma, zam. przy ul. Modrzejowskiej 18, skradziono 9500 zł. oraz bieliznę, garderobę, bieliznę, nakrycie srebrne stołowe, wartości około 6000 zł.

„BECZKI ZŁOTA”.

Farsa w 3 aktach Willa Evansa i Valentina.

P. Aubrey Allington żyje w tej bezpretensjonalnej farsie... na kredyt. Tym samym sposobem utrzymuje żonę i dom z lokajem, pokojówką, ogrodnikiem i starą ciotką.

Nieoczekiwany spadek po bracie z Meksyku wywołuje cały szereg perypetyj, co daje możliwość p. Niczewskiej być szczęśliwą małżonką i wdową jednocześnie, a p. Relskiemu występować aż w trzech rozmaitych wcieleniach i kostjumach.

Farsa grana jest naogół z werwą i dobrze.

W pozostałych rolach groteskowe sylwetki dobrze odtworzyli pp.: Kosciardzka, Grudniński Horowicz, Kowalski i Słupski.

Dekoracje ładne i pomysłowe.

Reżyserował p. Antoni Plekarski.

Z Będzina.

(b) Osobiste. Starosta J. Boxa powrócił z urlopu wypoczynkowego i w dniu wczorajszym objął urządowanie.

(b) Łódź z bajor i sadzawek. Począwszy od remizy tramwajowej w Będzinie, a skończywszy aż przy kolonii Koszelew, po jednej i drugiej stronie ulicy zaobserwować można codziennie, jak na tym odcinku jacyś przedsiębiorcy pracują nad wydobywaniem lodu ze znajdujących się tam przygodnych sadzawek i bajor, utworzonych z różnych ścieków, napływających przeważnie z pól i sąsiednich domostw.

Latem łódź ten znajdziemy niewątpliwie w magazynie, łodach i innych napojach. Władze winny zatroszczyć się o to, aby tego rodzaju „łódź” nie był używany do spożycia.

Z Czeladzi.

(c) Budżet m. Czeladzi. Preliminarz budżetowy magistratu m. Czeladzi na rok 1931 — 1932 jest do przejrzenia do dnia 7-go lutego, pokój nr. 9 (magistratu), w godz. od 8.30 — 15.30, z tem, że w dniu ostatnim do godz. 13.30.

(c) Zebranie ochotn. straży ogniowej w Czeladzi. Dziś w remizie, o godz. 6 wiecz. odbędzie się zebranie zarządu straży, na którym złożone zostanie sprawozdanie z zabawy tanecznej, urządzonej w dniu 31 stycznia, w sali kina „Czary”.

(c) Raniony nożem. Onegdaj w mieszkaniu Babaka w Czeladzi, przy ul. Polnej 1, w czasie zabawy wynikło nieporozumienie pomiędzy Zygmuntem Ziętkiem, ul. Węgroda 44, a Janem Lechem, ul. Węgroda nr. 43.

Skutek był taki, że Ziętek Z. został raniony przez Lecha 2 razy nożem. Sprawca dostał się w ręce policji.

Z Dąbrowy.

(d) Ze związku strzeleckiego, w Strzeżymiech. W dniu 1 b. m. nowy zarząd związku strzeleckiego w Strzeżymiech, w skład którego wchodzi prezes p. Tadeusz Gondek, referent kulturalno-oswiatowy p. Marjan Kolek sekretarz, p. Bolesław Łysek skarbnik, p. Edward Stepień, oraz komendant oddziału p. Józef Sietrecki, urządził we własnej świetlicy uroczysty wieczorek czci prezydenta Rzplitej, z okazji Jego Imienin. Uroczystość, poprzedziły przemówienia prezesa związku p. Gondka i referenta kult.-oswiat. p. Kołka, zakończone wzniesieniem okolicznościowych toastów i odegraniem hymnu narodowego przez orkiestrę.

Uroczystość ta była jednocześnie zapoczątkowaniem prac i wywołała wśród członków podniosły nastrój.

Z Zawiercia.

(k) Ukonstytuowanie się zarządu stow. rezerwistów. Po odbytem ostatnim walnym zebraniu funkcje w zarządzie stow. rezerwistów podzielono następująco: prezes — K. Badowski, wiceprezes — Wł. Gębka, 2-gi wiceprezes — B. Kowalski, sekretarz — Z. Chojkowski, skarbnik — Wł. Wólcik, księgowy — M. Landau, członkowie zarządu: J. Szafarz, F. Musiałik i Janus.

Fala niżki cen.

Komitety bali i zabaw karnawałowych w Kielcach, obniżyły ceny od 20 do 40 procent.

Fala taniości ogarnia całą Polskę. Na front do walki z drożyzną ruszyło całe społeczeństwo.

Za przykładem Zagłębia i innych miast, walkę o niżkę cen artykułów pierwszej potrzeby podjęły i Kielce. Przebieg jej z wielkim zainteresowaniem śledzi całe społeczeństwo. Dwukrotnie obniżono już ceny mięsa i tłuszczywa.

Mięso wieprzowe staniało o 40 proc., wołowe o 20 proc. Minimalnej niżki uległa tylko cena pieczywa pszennego, chociaż mąka znacznie staniała.

Należałoby ukrócić tutaj wyzysk pp. piekarzy, którzy na nędzy szerokich warstw konsumentów dorabiają się w krótkim czasie znacznych fortun. Restauracje i jadalnie obniżyły już dwukrotnie ceny obiadów i potraw mięsnych.

Od pp. właścicieli cukierni i kawiarni należałoby spodziewać się niżki cen kawy, herbaty i piwa jak uczyniono to już w Warszawie i Zagłębiu i Piotrkowie.

Niżka cen i szalona konkuren-

cja znalazła także swój oddźwięk i w komitetach bali i zabaw karnawałowych. W dniu 31 stycznia i 1 bm., urządzono w Kielcach, aż 5 zabaw karnawałowych: podoficerów rezerwy, bal maskowy Sokoła, zabawę tańeczną zw. ob. pracy kobiet, stawa rzyszenia rzemieślników chrześcijan i zw. zaw. pracowników umysłowych w Kielcach.

Komitety tych imprez starały się przyciągnąć publiczność Kielc, nie tylko urozmaiconym programem lecz taniością biletów wstępu i niżką cen w bufetach, która wahała się od 20 do 40 proc. normalnych cen.

Z Piotrkowa donoszą nam, że po obniżeniu honorarjów lekarzy i adwokatów, obniżyli również ceny od 15 do 25 proc. samodzielni krawcy, szewcy, stolarze i inni rzemieślnicy.

Czyn ten jest godny naśladowania i należy przypuszczać, że pp. adwokaci i lekarze oraz rzemieślnicy całego województwa kieleckiego pójdą za przykładem swych kolegów z Piotrkowa i obniżą ceny swych porad i wyrobów.

Obywatelski komitet niesienia pomocy bezrobotnym w Olkuszu.

dana pomoc poszczególnym osobom jest nieodzowna.

Następne zebranie komitetu odbędzie się dzisiaj wiecz. (środa) o godz. 7 wiecz. z udziałem zaproszonych przedstawicieli wszystkich instytucji społecznych w Olkuszu.

Na czele komitetu stoi jako przewodniczący, p. Z. Milbrandt, komisarz P. K. Ch.

* * *

W związku z akcją niesienia pomocy bezrobotnym, zredukowani pracownicy umysłowi przy pobieraniu zasiłku zapomogowego w ub. sobotę, zebrali między sobą 73 zł. na bezrobotnych fizycznych.

Helena odpowiedziała zwracając się do Welcha:

— Albo, gdyby tygrys lub inne jakie drapieżne zwierzę napadło miężebym mogła wołać o pomoc.

— Tygrys — odparł Hazel, wymijając przedmiot, o który właściwie chodziło — na wodach oceanu Spokojnego niema wcale drapieżnych zwierząt.

— Skądże pan wie o tem? — spytała Helena naiwnie.

— To nie tajemnica, ale rzecz znana. Wszyscy uczeni przyrodnicy zgadzają się z tem jednogłośnie.

— Ale ja się nie zgadzam — mówiła Helena. — Przez całą noc obijał mi się o uszy jakiś piekielny balas. Myślałam że do rana nie pozostanie po mnie śladu. Panie Welch, pan umie wymyślać rozmaite rzeczy, jak np. te ściany z płótna; możeby pan więc mógł także urządzić mi telegraf, o który proszę. Będę pewna przynajmniej, że nie będę pożarta żywcem.

— Spróbuję — odparł Welch — i postaram się, żeby to mogło być jeszcze tej nocy gotowe.

Hazel nie odzywał się wcale, ale tem więcej za to myślał. Tego wieczora jeszcze przeciągnął Welch długi sznurek od wnętrza szałasów Heleny, aż do masztu na kuterze, z którego miał być spuszczonej do łodzi i umocowany. Helena na sam

widok tego niby dzwonka, uspokoiła się, bo telegraf ten łączył ją na wszelki wypadek ze światem cywilizowanym, który na tej pustej wyspie stanowili pan Hazel i Welch.

Tej nocy spała już nawet i nie trwożyła się tak. Przed świtem obudziła się jednak i usłyszała na zewnątrz swego budynku jakiś tajemniczy szmer. Było to podobne do charczenia jakiegoś dużego zwierzęcia, chociaż dość daleko od jej szałasów.

W nieopisaną trwodze oczekiwała rana. Korciła ją, aby pociągnąć za sznurek, ale po chwili namysłu powtarzała sobie, że jeszcze czas, że gdyby nawet jakie zwierzę przyszło to nie poźre jej zaraz, w ostatniej więc chwili wezwie pomocy.

O świcie wyszła z szałasów spotkała Hazla, który ją prosił, aby zajęła się rozniecieniem ognia i przedstawieniem wody, a on tymczasem pójdzie poszukać czegoś do jedzenia. Usprawiedliwił się, że biednemu Welchowi znowu gorzej i dlatego musi ją prosić o pomoc. Helena przerwała jego usprawiedliwienia.

— Proszę mnie nie traktować jak dziecko. Rozumie się, że rozpalę ogień i przystawię garnki z wodą. Potrzeba mi tylko zapalek.

— Oto są — rzekł Hazel. — Nożę pudełko z zapalnikami owinięte w

(z) Opłatek. Związek pracowników samorządu powiatowego w dniu 31 stycznia r. b. w sali domu ludowego fabryki E. Erbego w Zawierciu urządził zwyczajem lat ubiegłych dla swoich członków opłatek. Przy tej okazji połączono długoletniego pracownika samorządowego sejmiku p. Majcherzyka, przechodzącego na emeryturę.

(z) Z życia zw. podoficerów rezerwy. W następstwie przeprowadzonej reorganizacji okręgu związku podoficerów rez. Zagłębia Dąbrowskiego, odbyło się onegdaj walne zebranie zawierckiego koła, pod przewodnictwem komendanta rejonu T. Stosika. Na zebraniu tem dokonano wyboru nowych władz. Prezesem koła Zawiercie został p. St. Ohałko, wiceprezes — W. Klechowski, sekretarzem — p. Jastrzębski, skarbnikiem — M. Szezerbiński, komendantem koła — W. Skorek. Do komisji rewizyjnej powołano Cz. Paulewicza, K. Opalkę i R. Syposza.

(z) Odprawa instruktorów II i III kategorii OPG. W dniu 1 lutego r. b. w szkole szkolarskiej odbyła się odprawa instruktorów II i III kategorii O. P. G. powiatu zawierckiego. Zebranie otworzył prezes powiatowego koła L. O. P. p. Mozer, oddając głos instruktorowi I-ej kategorii p. Figurze, który zdał sprawozdanie z działalności koła OPG. na terenie powiatu. W roku ubiegłym zorganizowano kurs instruktorów III-ej kategorii w Zawierciu na który zapisało się 165 osób, a ukończyło kurs 70 osób. Przemawiali również pp. inspektor okręgowy Dziobon i inż. Domański, zachęcając do pracy zebranych. Następnie prezes powiatowego koła p. Mozer, dziękując zebranym za przybycie, posiedzenie zamknął.

(z) Repertuar kin. Kino „Stella”: — polski dźwiękowiec „Głos serca”. Kino „Apollo”: — dźwiękowiec „U wrót śmierci”.

Z Myszkowa.

(m) Z rady gminnej. 31 stycznia r. b. odbyło się posiedzenie rady gminnej w Myszkowie, która uchwaliła powołać komisję do wyszukania placu pod budowę studni artezyjskiej w Mijaczu wie. W skład komisji zostali powołani: pp. wójt gminy Jan Rajchel, Kazimierz Cichecki, Marceli Gil, Franciszek Stelmach i Edward Konieczniak. W celu utrzymania zbiornika wody na wypadek pożaru w Myszkowie Nowym, po prawej stronie toru kolejowego, rada postanowiła do sadzawki, położonej na posesji p. Leona Sojki, w parkanie wybudować bramę wjazdową, na co p. Sojka w swoim czasie wyraził zgodę. Ponadto rada załatwiła kilka spraw, do których wchodziła gospodarka gminnej.

(m) Z koła podoficerów rezerwy RZ. P. w Myszkowie. Zwołane na dn. 1 b. m. walne zebranie członków koła nie odbyło się z powodu przybycia niedostatecznej ilości członków — wobec czego zebranie odłożono na 7 b. m. na godzinę 6 wieczorem. Ponieważ koło będzie obecnie samodzielną placówką, a nie tak, jak dotychczas, podległe zarządowi powiatowemu w Zawierciu, na walnym zebraniu w dniu 7 lutego zostanie dokonany wybór zarządu koła.

(m) Zabawa taneczna. Towarzystwo sportowe „Myszków” w dniu 7 b. m. w sali kina „Bajka” urządziło zabawę tańeczną na swoje cele.

Wejście tylko za zaproszeniami.

CHARLES READE
i HENRI BOUCHAUT.

SKAZANIEC.

ROMANS.
(Z angielskiego).

66

Stan Welcha pogorszył się, przez cały dzień nie podniósł się z łóżka, a Helena usługiwała mu sama. Wieczorem dopiero zwłóknął się z łóżka i zaszedł powoli do szałasów Heleny. Ona spytała nieśmiało, czy nie mógłby dostarczyć jej sznurka do dzwonka.

— Owszem odparł Welch — o to nie trudno, ale skąd wziąć dzwonek?

Helena odparła, że obejdzie się bez niego, byle przeprowadzić rodzaj telegrafu od jej mieszkania do łodzi.

Wtem nadszedł Hazel, a Helena tłumaczyła, do czego jej to właściwie potrzebne.

— Gdyby np. pan Welch zachorował w nocy — mówiła Helena — i potrzebował mojej pomocy, to na to, by mógł dać znać o tem, — albo, tu jednak zawahała się, bo należało wyznać prawdziwą przyczynę.

— Albo, gdyby co? — spytał Hazel sławliwym

cératę, żeby nie zmokły, gdyż jest to nasz największy skarb.

Rzekłszy to puścił się po kładce przez rzekę do lasu. Był to po większej części las palmowy, więc orzechy kokosowe były tam w wielkiej obfitości. Zabrał po drodze kilka orzechów, leżących na ziemi i spieszył dalej w głąb lasu. Zaszedł tam aż do miejsca, gdzie gatunki drzew się zmieniały i rosło wiele niskich krzewów. Tu już przejście było utrudnione, ale Hazel szedł coraz dalej, chodziło mu bowiem o poznanie całej okolicy. Niebawem wszedł na jakąś kępę, porośniętą krótkimi pnakiowatymi drzewami, rosnącymi dokoła jeziora, dorosłego gęstym sitowien. Nad głową zaszumiały mu nagie skrzydła olbrzymich ptaków, podobnych do orla; spojrzawszy w górę i zobaczywszy ich całe stado, spłoszone obecnością człowieka. Na pustym placu w pobliżu ujrzał stopy szkieletów rybich, kości i muszli. Ale obok szkieletów znalazł i ryby, świeżo zadiobane i trzy duże żółwie wodne. Prawdopodobnie ptactwo to wyprawiło sobie tutaj ucztę. Hazel rad, że tanim kosztem, bo bez pracy obficie się obłowi, zabrał bez ceremonji ryby i żółwie do torby.

Zaledwie się oddalił, wrócili z wrzaskiem ptaki.

d. e. n.

Zebranie związku zawodowego gospodarczego w Sosnowcu.

W ub. niedzielę odbyło się zebranie zawodowego związku gospodarczego metalowców hutę Miłowice w Miłowicach. Zebranie zajął p. Gruszczyński, przewodniczył p. Michalik protokuiował p. Herszkiewicz.

Rzeczowy referat na temat: „Konsolidacja rozbitych partynnie robotników, jako jedyny sposób obrony przed wyzyskiem kapitalistycznym”, wygłosił p. T. Koszowski, przedstawiając wartość siły zbrojowej, która dla poszczególnych robotników jako jednostki bezsilnych, daje gwarancje skutecznej obrony zawodowej.

Następnie wykazał mówca, iż w dzisiejszym życiu narodów, postępy obrony pracy idą równolegle do wzrostu potęgi organizacyjnej szeregi mas robotniczych, podając jako przykład ojczyznę związków zawodowych Anglię, gdzie przed wojną ochrona pracy posunięta była najdalej ze wszystkich państw świata.

Po referacie wróciła się obszerna dyskusja w której zabierali głos pp. Janusz, Marszałek, Tęciński i Kuc. Na szereg wywodów słuchaczy, wyczerpująco odpowiedział p. T. Koszowski.

W końcu uchwalono rezolucję, domagającą się jaknajwyższego wprowadzenia w życie ubezpieczenia od inwalidztwa pracy, przesunięcia wymiaru podatku od zarobku robotniczego i rozpatrzenia budżetu robotniczego w myśl wskazań rady okręgowej związków gospodarczych Zagłębia. Jednocześnie zaprotestowano przeciwko wysuniętemu projektowi podwyższenia podatku od 10 cali.

Z uwagi na ciężkie warunki w jakich robotnicy się dzisiaj znajdują jednomyślnie potępiono fantastyczne pomysły projektodawców, domagając się całkowitego zniesienia po-

datku od mieszkań jednoizbowych.

Następnie wyrażono protest przeciwko masowym redukcjom, domagając się aby ministerjum pracy uchroniło przekraczające granice rozwydrzenie kapitalistów, którzy omijając paragrafy ustaw robotniczych, wyrzucają na bruk ludzi częstokroć bez żadnych powodów. Na tem zebranie zakończono.

Z działalności komitetu ratunkowego w Sielcu.

W kwietniu 1930 r. odbyło się organizacyjne zebranie przedstawicieli urzędników i robotników Gwarectwa „Hr. Renard” w Sosnowcu pod przewodnictwem dyr. L. Pirszla, na którym wobec bezrobocia i kryzysu gospodarczego postanowiono otworzyć dla biednej ludności Sielca, a szczególnie dla dzieci — bezpłatną kuchnię. W tym celu wznowiono akcje komitetu ratunkowego w Sielcu i powołano zarząd, który ukonstytuował się jak następuje: Przewidyjnym komitetu pp. dyr. Mar-

ja Pirszlowa, insp. Halina Świerczewska, inspektor Witold Świerczewski prezes komitetu, inżynier Wiktor Kałęński zast. prezesa, Jan Krakowiak skarbnik, Władysław Mączka sekretarz. Sekcja dochodowa pp. inżynier Józef Zajackowski, Jan Nowak i Karol Podsiadło. Sekcja gospodarcza pp. Br. Strzałkowski i Franciszek Lange. Sekcja informac. kwalifikacyjna pp. Michał Karcz, Teofil Pietras, Jan Babiarz i Stanisław Socha. Komisja rewizyjna pp. Józef Choroba, Piotr Gałęziowski i Andrzej Stano. Dyżury w kuchni podczas wydawania obiadów przyjęły laskawie pp. Dmochowska, Kobylińska, Krajewska, Zbyszewska, Ornowska, Kwiatkowska, Zajackowska, Orłowa, Sobolewska, Zaborska, Kocotowa, Pustulowa, Ulatowska i Grabarowa. Kuchnia prowadzona jest pod fachowym kierownictwem gospodyni p. Cyganiewiczowej.

Fundusze komitetu składają się z dobrowolnych miesięcznych ofiar urzędników i robotników oraz pomocy gwarectwa hr. Renard w wysokości sumy zebranej od pracowników gwarectwa.

Na początku działalności komitetu przyjęto na dożywianie około 100 osób przeważnie dzieci; obecnie dożywia się około 250 osób w tem 50 dzieci robotników zredukowanych z walcowni hr. Renard.

Na święta Wielkiejnocy t. j. w wigiliję dnia 19 kwietnia 1930 r. pod kierownictwem dyr. Pirszlowej wydano 250 porcji świątecznej. Każda porcja zawierała: jedną czwartą kg. kiełbasy, pół kg. pieczywa pszennego, 15 dk. cukru, 2 jaj i kawalka plaacka na jedną osobę.

Kuchnię uruchomiono w dniu 1-go maja 1930 r. w obecności przedstawicieli zarządu gwarectwa hr. Renard, urzędników, robotników i zarządu komitetu ratunkowego. Poświęcenia kuchni dokonał ks. Namysło.

Obiady wydaje się codziennie od godziny 10 rano pod nadzorem pań opiekunek, według tygodniowego planu, a mianowicie: zacierki, kasze, rzż i kakao na mleku oraz kawalek chleba.

Niezależnie od obiadów wydawano do dnia 31 grudnia 1930 r. dzieciom do lat dwu po jednej czwartej ltr. mleka codziennie.

W ub. roku wydano 54.894 obiadów, czyli dziennie wydawano średnio po 225,3 porcje, na co wydano złotych 11.682,20, czyli jeden obiad kosztował około 22 groszy.

Stan kasy komitetu za okres od 1.5—31.12.30 przedstawia się następująco:

Przychód: 12799,23 zł.
Rozchód: 12799,23 zł.
Łoekol. onal i światło dostarcza gwarectwo hr. Renard bezpłatnie.

Działalność komitetu i prowadzenie kuchni przewidywano początkowo na okres od 4 do 6 miesięcy, lecz dzięki nieustannej ofiarności urzędników i robotników — akcja komitetu trwa w dalszym ciągu.

TRAGICZNY ZGON UCZONEGO ROSYJSKIEGO

pod gradem kul ezerezweczajki przy ucieczce z Sewietów.

Onegdaj na granicy sowiecko-rumuńskiej w okolicach miasteczka i posterunku rumuńskiej strażnicy granicznej Tinkian rozegrała się tragedia. Usłysawszy huk strzałów, dochodzący z drugiej strony Dniestru, do sterunek graniczny pospieszył w kierunku strzałów i na środku rzeki ujrzał płynącego człowieka, obsypywanego przez oddział GPU. salwami karabinowymi.

Ciężko ranny zdołał dotrzeć do brzoigu rumuńskiego i tu padł trupem, zdążywszy oświadczyć, iż jest prof. Szoverbakowem, członkiem rosyjskiej akademii nauk w Lenigradzie. Mieszana komisja rumuńsko - sowiecka ustaliła tożsamość zwłok i postanowiła oddać je władzom sowieckim.

FENOMENALNA KOBIETA.

Najdziwniejszą chyba współczesną kobietą, jest pani Thea Alba. Jest to rodowita berlinka, która produkuje się pisaniem liter i cyfr przy pomocy 6 palców.

Uzdolnienia swe demonstruje ona w ten sposób, że na końcu palców nakłada lekkie tubki, zakończone kredą. Pani Thea staje przed tablicą i zaczyna szybko pisać każdym z sześciu palców z osobna, tak, jakby posiadała 6 rąk.

Ci, którzy widzieli to niesamowite widowisko, twierdzą, że wyginna stykowanie nerwów u p. Thei jest zastanawiające.

Podziękowanie

Wszystkim tym, którzy oddali ostatnią przysługę mężowi i ojcu

Ś. p. PIOTROWI SADKOWSKIEMU

w szczególności Dyr. kop. „Paryż” WP. Wielmetti pp. Urzędnikom, pracownikom, rodzinie, znajomym składamy tą drogą serdeczne „Bóg Zapłać”

RODZINA

Ujęcie szajki włamywaczy grasujących w powiecie zawierckim.

Od dłuższego czasu w niektórych miejscowościach powiatu zawierckiego jak Myszów, Mrzyglód, Zawiercie i t. d. były dokonywane systematyczne kradzieże z włamaniem. Łupem złodziei padało wszystko, co było wartościowe. Dzięki jednak zainteresowaniu się sprawą kradzieży Jana Bałazego, przodownika służby śledczej w Zawierciu i Antoniego Deja, starszego przodownika z Myszkowa, po długiej i mozolnej pracy przytrzymał Adama Pilarczyka, podejrzanego o dokonywanie kradzieży. Zatrzymany Pilarczyk do winy się nie przyznawał, lecz zdradził go garnitur wójta gminy Mrzyglód, w który był ubrany, a pochodzący z kradzieży, dokonanej w swoim czasie u wójta.

Przy prowadzeniu na posterunek Pilarczyk wyrzucił zegarek, lecz i to nie uszło czujności policji;

zegarek pochodził również z kradzieży.

Pilarczyk wydał swojego współnika Romana Nowaka z Zawiercia, a wzięci w krzyżowy ogień pytań wydali jeszcze kilku współników i paserów, jak również przyznali się do kradzieży z włamaniem, dokonanych u Kazimierza Targowskiego w Myszowie na sumę 1.600 zł., u Michała Smejki w Myszowie na sumę 1.300 zł., Walentego Szmajsera w Mijaczowie na 300 zł., Teodora Marszałka w Mrzyglodzie na 1.200 zł., Windmana w Zawierciu (manufaktura) na 40.000 zł. i innych; razem przyznali się do dokonania 13 kradzieży.

Część rzeczy odebrano i zwrócono poszkodowanym, sparwców zaś kradzieży i paserów aresztowano i przekazano władzom sądowym.

Tajemnica różdżki magicznej.

Leszczynowa gałązka wydobyła miasto z ziemi. — Stara historia, nad którą wciąż głowią się uczeni.

Tajemnica siły, zawartej w magicznych różdżkach, po dziś dzień nie jest jeszcze naukowo ustalona.

Faktem jest jednak, że co pewien czas słyszy się o tem, jak to zwykły śmiertelnik, wzięwszy w rękę prostą gałąź, czy kijek, odkrywa źródła mineralne, pola naftowe, kopalnie węgla, czy złota.

Obecnie po raz pierwszy zdarzyło się, iż za wskazaniem magicznej różdżki powstało z ziemi drzemiące tam od wieków miasto.

Było to tak: O 60 kilometrów od Rzymu znajduje się miejscowość Lepignano. Uczeni archeologowie przypuszczali oddawna, że na tem miejscu musiało niegdyś istnieć kwitnące miasto etruskie Capena.

Rolnicy z okolic Lepignano często natrafiali podczas orki na skorupe waz, lub stare monety.

Zebrali się więc na miejscu komisja archeologów i rozpoczęto roboty wykopaliskowe.

Ale praca ta nie dawała żadnych rezultatów. Znaleziono, co prawda, trochę monet i kości, ale wyraźnych śladów miasta Capeny nie było.

Zniechęcona komisja zamierzała zwrócić już pracę, gdy nagle zdarzył niespodziewany zwrot. U kierownika robót

zjawiała się młoda dziewczyna, która oświadczyła:

— Nazywam się Carlotta Mataloni, mam 22 lata. Posiadam możność wskazania panom miejsce, gdzie należy szukać zagrzebanego miasta.

Uczeni odnieśli się dość sceptycznie do tej propozycji, ale nie mieli już nic do stracenia, więc zgodzili się na próbę.

Dziewczyna wzięta do ręki gałązkę leszczyny i szła polem, a trzech członków komisji za nią.

W pewnej chwili panna Mataloni przystanąła, gdyż gałązka, którą trzymała w ręku, dziwnie się jakoś wyprężyła.

— To tu — szepnęła dziewczyna. Niezwłocznie wbito w to miejsce drewniany kolek.

Dziewczyna zatrzymywała się jeszcze wiele razy.

Po upływie dwu godzin takiej wędrówki, kolki wbijane za jej wskazówkami,

utworzyły duży pięciobok.

Wewnątrz tego pięcioboku postawiono prowadzić roboty. Powiodły się one znakomicie. Znaleziono mnóstwo mogił, szkielety żołnierzy etruskich, monety etruskie w grobowcach.

Nie ulegało już wątpliwości, że tu właśnie było miasto Capena.

Z Olkusza.

(ol) Kurs samarytański w Olkuszu. W dniu 4 b. m. otwarty zostanie przy stowarzyszeniu młod. polsk. żeńskiej w Olkuszu kurs samarytański dla członków stowarzyszenia. Wykłady prowadzi będzie dr. W. Gorczyca.

Zycie gospodarcze.

GIEŁDA.
Warszawa, 3. 2.
Warszawa — Pol. 9,90%
Nowy - Jork 8,915
Londyn 43,33%
Paryż 34,87%
Wiedeń 125,42
Belgia 46,72
Szwajcaria 172,35
Kopenhaga 238,65
Berlin 212,14
Dol. War. pr. obrt. 8,90%
6-cio proc. Poż. Konwer. zł. 48,00
4-ro proc. Poż. Inwest. zł. 94,75
4 i pół Ziem. Kredyt. zł. 52,00
— 52,50
Tendencja słabsza.

AKCJE.
Warszawa, 3. 2.
Bank Polski 152,25
Bank Handlowy 106,00
Bank Zachodni 70,00
Sole potasowe 90,00
Lilpop 20,00
Modrzejów 8,00
Stachowice 11,00
Tendencja słabsza.

GIEŁDA ZBOŻOWA.
Poznań, 3. 2.
Zyto tona tranz 17,50
— 17,25
Pozenica 20,00 — 20,75
Maka pszenna 36,00 — 39,00
Reszta notowań bez zmiany.
Uspokojenie słabsze.

Najdelikatniejszym mydłem — dla dzieci i dorosłych —
JEST MYDŁO BEBE SZOFMANA.

W DRODZE DO MILJONA.

W odpowiedzi Trewlranusowi zebrano już z górą 300.000 złotych na szkoły polskie za granicą. Żądajcie znaczków na wyrobach monopolów tytoniowego i spirytusowego. Przesyłajcie ofiary na konto P. K. O. 21895, Komitetu Obchodu 25-lecia Walek o Szkołę Polską.

